

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Liber sextus Decretalium

Bonifatius <VIII., Papst>

[Basel], 10. Dez. 1477

De dolo et contumacia

[urn:nbn:de:bsz:31-321569](#)

*Lyon
De cestis pro
De doct. qm.*

Taxatōne de qua die. vt. s. qd metus cā. c. vī. i. glo. que incipit ultra quā. b. **D**umēdus. pena arbitra tia ex quo nō statutē h̄ certa pena. s. of. deleg. de caus. ff. de iūt. deli. l. ii. **S**ubstantia. interpretat. et expoit h̄ papa canones illos. iij. q. iij. oportet. et. iij. q. iij. nullus vbi sūt h̄ vba. ridiculū em̄ videbat qd cumalit accusat. accusatōre sūt p. ex ceptōnem spoliatōnis rei modice et vi lis ab accusatōne re pelleret et est si. qd dīc lex qd tutor a tutela excusari n̄ p̄t rātōne strouerſie. qd est inter ipm̄ et pu p̄ illū sūt. m̄. forte de oibus bonis aut plurima pte bonoz fit controuerſia. ff. de exu. tu. l. apter litē. m̄. t. q. Itē apter litē h̄ illud u re aut. imutatū vī deat. in aue. vt qui cb. se ha. p̄bi. res mi. q. iij. et. iij. col la. vj.

Decimā. id ē ab alio qd ab accusatōre. iij. q. i. ep̄i. et. q. iij. cum ecclēſie.

Tp̄s. arbitratū ex quo certū nō statuit. vt. s. dīx.

Sic. s. spoliatus ḡ Eludat. malicijs aut indulgēdū nō est. s. qui ma. accu pos. significātē. cuj sūt concor.

Hab. Cōd. s. qd iudec terminū statuat.

Estimamus. et alij estimare debent. s. dēre iūs. in cau his. et sic opellitur aliquis agē ad idem. C. de ingēn. ma. l. diffamari. h̄ nō p̄cise. h̄ ad hoc vt exerc p̄ possit ut h̄ vides

Potuerit. alias

non debet sibi imputari. s. e. li. de elec. commissa. s. b. ap. ex infinutōne. cum si. **O**pponatur. intelligit. b. hoc quādō inter ecclēſasticas psonas causa vertit ne sit otra. s. de or. cogni. cum dilectus. vel dic. qd ibi de t̄p̄ alibz cō tendebatur que p̄prie p̄uare dicunt. qd possunt a priuato posideri. res aut ecce leſasticē vocant hic que non ca dunt in lapcum vt decime et alia spūalia. ff. del. iij. l. hoc legatiū. et est ratio huius dicti. qd agens noīe ecclēſasticō nō agit suo iure h̄ noīe ecclēſie. vnde sicut p̄curator a gens nomine alieno de iure suo non excipit sic nec hic ad hoc. ff. de dolī excep. si. p̄curator. Item res ecclēſasticē sunt publici iuris. sed de publico ad priuatum non fit cō pensatio. C. de compen. l. i. et. iij.

Hab. decimas. Ecclēſia que petit restōem decimā. quas

se dicit infra prochīā alterius possedisse nō audīt misi. p̄ bet possessionē legitimā. **C**anomici. noīe ipius ecclēſie agentis qd p̄nt. s. d. p̄ba. ex lītis. de oces. p̄ben. ex pte vbi de hoc. cum si. **A**fferunt. ex hoc insultat p̄sumptio que eis verilīt obstat. scetus si hoc nō ostaret qd ille deci me essent in alterius prochīā. et facit ad ea que dicam. j. e. li. de p̄sc̄p. c. i.

Pl. Eundē clericum nota līam. quia hoc ius facit p̄ reo a cōtra actorē si aut spoliati essent a tertio ius ūne h̄ facēt contra actorē nō tamen p̄ reo vnde tūc de cre. locū h̄tē nō puzto. a facit qd dīx. j. de p̄sc̄p. c. i.

Quelcumq; nō. vī opimōne io. qui no. xiiij. q. i. q. i. q

Bonifacius octauus **A**decimas qd cano nūcisi Nicolai se assērūt infra prochīā ecclēſie. H. clericī possedisse aliqz diuēt eis p̄ eundē clericū spoliatos fuisse nequaqz debent restituī nīfī euide ter docuerint qd eaꝝ posſionez legitime assēcuti fuisse. qd eas occupasse iniuste veriſit p̄sumuntur cum pueniāt exp̄edijs in fra alienā parrochiaz osti tutis. fitq; manifestuz nīfī aliud oñdatur eas dī iure omuni ad eandē ecclēſiaz p̄tinere. **I**nno. iij.

De dolo et contumacia. **A**ctor qd ad termi nū venire ad quē citari aduersariū

Siatio p̄bate nō aduocant ut fiat restitutio petitorio p̄ba to. p̄ reo. ad hoc de causa pos. cum ecclēſia. et. c. cum di lectus. ff. b. rei ven. officium. et idē videt v̄bicunq; factū est p̄ reo notoriū de diuor. significasti. p̄prietas igē p̄ reo p̄bata ipm̄ in possessione defendat. ad h̄. ff. de sup̄fi. l. i. q. q. ait. et. ff. depoh. l. bona fides. in fi.

ROccupasse. in mala pte alibi in bona. vj. q. i. factū. et **O**stendat. vt opositio titu. s. e. li. de p̄cūt. si duo. lus p̄sc̄pōnis priuilegiū vel aliud file. de dona. aplice. qd h̄tē que si. a. p̄la. cum apostolica. cum si.

Hec ecclēſiam. s. ber. clericis. Ctor qd. actor otūmār oñmāf in expensis nec cītatur vltērīus ad sui petitorē reus nisi caueat de

Ad terminum. cum indistincte loqua. **V**eniendo.

de quolibet termino sue pemptorio sue nō intelligendū videā sicut et in reo dici solet q̄ p̄ q̄libet otumacia etā ante Pemptoriū odemna ē in expensū. Iz solū post p̄emptorius possit excōicari. de hoc lxxiiij. di. honoratus. iiii. q. v. in fū. et. s. de p̄cū. querelā. maior aut̄ est otumacia acto: is nō venientis q̄ rei. iiii. q. iiii. c. i.

a Curauit. cū po/

twisler. vnde no. ne

gligē iā vel otem-

ptum. ff. de re iudi-

cōtumacia. ad idem

.s. t. p̄. c. i. q̄. solet

b Vemente. ergo

nō veniente nō cōdē

nabī. h̄ openet cō

tumacia cōtumacie.

.ff. dedolo. si duo.

.ff. de open. si abo.

si aut̄ acto: non ve-

nit et iudeo: fuit ab-

sens vel p̄sens h̄ p̄

cedere non poterat

an fieri debeat con-

dennatō. dic vt no.

in reo. s. e. t. c. vi.

c Propter h̄ scz

rōne cōtumacie. de

p̄cū. auditis. h̄ ex

cepē. pia. s. e. cū di

lecti. et. c. finē. et q̄

liter contra contu-

maces procedi de /

beat. dic vt no. s. e. prout. et. c. causam.

d Legitime. q̄d dic vt no. iij. q. i. in p̄mis. s. e. t. finem.

e Admittendus. et sic punieā m̄ q̄ peccauit. s. v. temp.

or. l̄as i. fi. f Sufficiēter. vt sic pignora vel fideuſſo

res dentur. ff. man. si mandato. q. v. si aut̄ hanc dare non

posset det iuratoriam de doſ. post diuor. resti. p̄ l̄as vbi

de hoc. ad idem. C. de epis. et cle. l. ḡnāliter. dicit autem

inno. q̄ sufficit verbo cauere q̄d p̄tēt verum dicere. ser-

uata h̄p̄ adicta distinctōne. ber.

g Termio. p̄mo scz ad hoc. ff. de h̄. ob. cū qui kalēdis

vel dic termino quo cunq̄ q̄ ad eius petitō em citabī re

bec est em̄ indiffinita legis que eq̄ pollet vniuersali. vt

dixi. s. e. li. de elec. vt circa. sic et cautio p̄statur de p̄ser-

uātia l̄itū v̄sq̄ in finem. C. de epis. et cle. aut̄. l. ḡnāliter

h Fideliter. p̄sumē aut̄ maliciose abesse nisi otarium

p̄berur. s. q̄ impeditus fuerit. de re iudi. cum bertold. de

p̄cū. querelam. vbi de hoc.

E Vm qui. iudex appellante et recedente citare vltēr.

non tenetur si vult in cā p̄cedere. nisi forsan appela-

latōni renunciet. et determinat notata p̄ inno. de accusa-

ad petitōnem p̄ guil. m̄ spe. de citatōnē. q̄. viso de tempo

rum. h̄. quid si quis recellerit.

k Grauamine. hoc dicit ex eo q̄ si appellare a diffini-

tuā. iam fundus est iudex officio suo. de of. dele. in l̄is.

.ff. de re iudi. iudex. h̄. et idem in illo videā quo ad execu-

tōnē que post sniam imminet facienda eadem rōne.

l Per te. loquit̄ iudici. sic. s. de iuriū. c. vsl.

m Appellans. et frustratorie. q̄ si bene appellaret ex cā

et forma. tunc ille a quo appellauerit iudex nō effet. et sic

appellans contumaciam nō effet. de reuocatōe aut̄ attempta-

torz post appellatōem habebis. h̄. de ap. non solum.

n Protestari. no. q̄ ius fingit. p̄testatōz hoc ipso appel-

lando t̄ recedēdo. o Incubit. considerato eo statim q̄

t̄ erat cā p̄ Sniaz. puta q̄ lis erat otestata n̄ liq̄t d̄ cā

v̄ talis est cā. in q̄ finiāri p̄t̄ lite nō otest. q̄d dic vt. s. ut
lit. nō o. q̄m. et. s. e. put. q̄ Audiendā. si nō eff̄ cō
tumac̄ exp̄sse citari debet ad sniam audiendā alias nō va-
leret snia pte absente. ff. q̄ sen. sine ap. rescin. i. i. q̄. Item
cum ex eo edicto. et de hoc no. s. de of. dele. oculuit.
e Renūciat. q̄d p̄t. iij. q. vj. si q̄s libellos. C. S. ap. si q̄s

et tacite etiā litigan-
do coram iudice a q̄
appellauit appellaz-
toni renūciat. s. de
of. dele. ḡtū. b. tes.
cum veniā. si tamē
interest adūsatij ad
ip̄m intereste teneā
quod dic vt no. s. de
ap. interposita. q̄. il
le demig.

q̄ Nō teneris. v̄d
batur strarū p̄ de
cre. s. de of. dele. cū
olim. j. vbi iudices

citauerūt appellan-
tem quez p̄tabant
frustratorie appel-
laſſe. ad idem. s. vt
lit. nō otes. accedēs
.j. vbi etiāz iudices
citauerūt quē puta
bāt frustatorie ap-
pellasse ad idem. s. e.
put ibi mādat pap̄

titari eū q̄ frustato-
rie appellarat. h̄ die q̄ de necessitate citari nō debet vt h̄.
ad dec̄. cum olim. et dec̄. accedens dic q̄ ibi factū narrā
nō ius ponitur. ad dec̄. put Dico q̄ p̄ ista pte facit cum
ibī papa mandet citari ad maliciā comūcendam. ḡ id de
necessitate nō erit q̄. s. citatēt. et de hoc osueuit recitari
de accusa. accedens. et. c. ad petitōnem. h̄ quid dicemus
de contumace. nunq̄d qui in vno actu iudicij fuit otumar
ad alios actus citabī. dic q̄ sic. vt. s. de testi. cū olim. m
fi. vbi citat̄ otumar ad sniam audiendā. q̄z lz in vno actu
otumar sit nō p̄ptera. p̄testati videā q̄ in alijs otumar
esse velit. h̄ h̄ malū otumacie sub colore boni. s. remedij
appellatōns defendit. q̄d simpliciter otumar nō facit.

t Processeris. alias de iure.

u Validus. quid de iudicibus datis cū clausula. q̄ si nō
oēs oēs s̄l̄ n̄ p̄nunciauerunt. h̄ duo vñū. tercius vero a
l̄iud. illi duo volunt p̄cedere ad executōnem sue sentētē
queritur an possint tercio non vocato. et videā terciū
ip̄m non debere vocari. ar. h̄ dec̄. et. s. h̄ li. de ar. c. i. et
.ff. de re iudi. duo ex tribus. cum ḡ ip̄oz̄ valeat sentētā
ḡ et executio. h̄ dic q̄ vocandus est nam lz snia duo z̄. tes-
neat. tamen aliis articulus qui emergit est oibis cōmu-
nis ita q̄ ad aliud duo tercio n̄ vocato. p̄cedē nō possunt
.s. de of. dele. causam. et. c. prudentiam ḡ. adicimus. als
sequeretur q̄ si in aliqua termini assignatōne vñ ab as-
iis discordat et. illi duo illo non requisito postea p̄cedē-
re possent quod est absurdum.

v Om̄ qui. quando agitur de beneficio ecclesiastico
ob cōtumaciam rei non sit missio in possessionem.
h̄ ad sniam lite non otestata p̄cedit. ponit hec
dec̄. duos casus spāles contra duas regulas. Regular/
ter enim quando agitur reali ad contumaciam rei fit mis-
sio in possessionem causa rei seruande. fallit in hoc casu.
Item regulariter non procedit ad testimoniū receptōem
vel diffimiliū sententiam lite non contesta fallit in h̄